

blev resultatet, så må vi gøre det om igen, for det ville ikke være tilfredsstillende.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Carsten Hansen. Undskyld, har hr. Carsten Hansen markeret? Så er der to bemærkninger fra hr. Carsten Hansen. Det har jeg ikke været opmærksom på, og det har sekretæren heller ikke.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Det tilgiver jeg gerne, det er jo sidst på dagen. Men jeg er glad ved, at fru Tina Nedergaard lige ville gå på talerstolen igen.

Ja, vi er jo fuldstændig enige om, at det er et godt lovforslag osv., men jeg kunne alligevel godt tænke mig lige at høre, hvad det er, Venstre mener med hensyn til de her landbrugsuddannelser. Er det en tilstand, der skal fortsætte i al evighed med de her særlige, mange små landbrugsskoler med to uddannelser, der kører i to forskellige forløb med et ens resultat, men to forskellige tilgange?

Og jeg kunne høre, at fru Tina Nedergaard var rigtig glad ved den fælles ramme og det, at vi nu havde fået én struktur. Men lige her er Venstre stadig væk et landbrugsparti, forstår jeg, som ikke synes, at de fælles rammer og strukturer skal gælde for landbruget. Men hvor længe skal vi blive ved med at have den struktur, hvis man nu ikke kan blive enige i det der udvalg, der er nedsat i de to grupper?

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Nu er det så heldigt, at vi her kan slå to fluer med ét smæk. Vi kan på samme tid være landbrugets parti og de unges parti.

For det, der jo er situationen for de unge i landbruget, er, at de er organiseret på anden vis, end det er karakteristisk for det øvrige private arbejdsmarked. Og det har vi tilladt os at tage et hensyn til, alene af den grund, at det jo ville være ganske mærkværdigt, at vi herinde – vi bevæger os sådan lige på kanten af, hvad der er parternes område, synes jeg – skulle stadfæste, at det var der, hvor 10 pct. af de unge er organiseret, hvor man fastlagde deres uddannelser, hvorimod man der, hvor 90 pct. er organiseret, det er godt nok på en lidt anden vis, nemlig i LandboUngdom, så skulle holdes uden for indflydelse.

Vi mener, der her er en dobbelthed at tage hensyn til. Og jeg synes faktisk, at man indimellem godt kan glæde sig over en vis elegance i lovgivningsarbejdet, nemlig at vi prøver at sige: Nu skaber vi nogle fælles rammer, som gør, at de kan nærme sig hinanden, og dermed sætter de sig sammen – det har de gjort mange gange i forvejen, tror jeg nok – og så finder de nogle løsninger. Og jeg tror også på, at man med den her ramme for det videre arbejde vil kunne nå frem til nogle fælles løsninger. Men det er klart, at det er modstridende interesser, der ligger i den ene, som er en ungdomsorganisation og i den anden, som er en fagforening, så det er jo ikke helt ukompliceret.

Men det her var, hvad vi i Venstre ønskede at bidrage til i den her omgang, og jeg synes, at hr. Carsten Hansens parti også har peget på mange gange, netop gør det, at vi samler uddannelserne i én lov og på den måde i højere grad end hidtil sidestiller dem, og at vi dermed også signalerer, at vi anerkender landbrugs- og social- og sundhedsuddannelsen som egentlig erhvervsrettet uddannelse på lige vilkår med det partstyrede system.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Ønsker hr. Carsten Hansen en anden kort bemærkning? Ja, værsgo.

KL 20.30

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Ja, for jeg fik sådan set ikke svar på mit spørgsmål. Men jeg er sådan set meget enig, og jeg glæder mig også over rammeloven, og jeg glæder mig også over, at vi fik SOSU-uddannelserne med. Det har i øvrigt været aftalt med ministeren for længe siden, så at det også skulle lykkes nu, er vi jo alle sammen glade for, tror jeg – også fordi det giver et bredere rekrutteringsgrundlag.

Men der udestår en afklaring af, at hvis nu parterne ikke kan blive enige i den der helt specielle konstruktion, vi har fået lavet, hvor længe vi så skal have den her helt særlige konstruktion. Der sker jo en udvikling i landbruget også, har jeg ladet mig fortælle, nemlig at der bliver nedlagt den ene gård efter den anden og der kommer til at være flere og flere ansatte på de her meget store gårde på grund af rationalisering og pengekrav osv. Hvis det nu viser sig, at der om ganske få år faktisk er sket en forskydning i forholdet mellem antallet af dem, der er